

Πιστοποιητικό εισόδου

Ορθοδοξία / Θεολογία

Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

Σε ένα ιδιαίτερο τραπέζι, «σε εστίαση πνευματική εις τον Νυμφώνα Του», μας προσκαλεί ο Κύριος στον Όρθρο της Μεγάλης Τρίτης, που ψάλλεται κατά το εσπέρας της Μεγάλης Δευτέρας. Βεβαίως, για να συμμετάσχουμε στο ξεχωριστό αυτό τραπέζι των γάμων του Νυμφίου, στην ουράνια Βασιλεία Του, χρειάζεται να διαθέτουμε όχι μόνον τον κατάλληλο εξωτερικό χιτώνα αλλά και τις απαραίτητες εσωτερικές αρετές.

Αλλά ποιες είναι αυτές; Η πίστη, η προσευχή, η εξομολόγηση, η μετάνοια. Αυτές, όμως, τις διέθεταν και οι μωρές παρθένες, αλλά δεν κατάφεραν τελικά να εισέλθουν στον ουράνιο νυμφώνα. Γιατί; Διότι δεν διέθεταν έλαιο.

Και για λίγο λάδι έχασαν την Βασιλεία των ουρανών; Οι Πατέρες ερμηνεύουν ότι το «έλαιον» συμβολίζει τα έργα αγάπης, την ελεημοσύνη και την προσφορά στον εμπερίστατο αδελφό. Ο Χρυσόστομος, μάλιστα, θεωρεί την ελεημοσύνη «βασίλισσα των αρετών», που έχει την δύναμη κατά την ημέρα της κρίσεως να μας εξαιρέσει από την τιμωρία, «καν μυρία ώμεν πεπλημμεληκότες» (PG 55, 517-518).

Να, γιατί οι πέντε παρθένες εκλήθησαν μωρές. Διότι, εάν και διέθεταν την καθόλου ευκαταφρόνητη αρετή της παρθενίας, ενώ είχαν αγνίσει με επιμέλεια τα σώματά των, δεν είχαν μεριμνήσει με την ίδια προθυμία και για «το κοινωνικόν της ψυχής έλαιον». Την ώρα, λοιπόν, που κατέφθανε ο Νυμφίος, εκείνες δεν είχαν «ικανό έλαιον» στα αγγεία της ψυχής των, δεν διέθεταν αρκετά έργα αγάπης, με αποτέλεσμα να ακούσουν εκείνο το φοβερό «ουκ οίδα υμάς» (Ματθ. κε' 12) και να μείνουν εκτός της Βασιλείας.

Συνεπώς, επισημαίνουν οι Πατέρες, και μάλιστα ο Χρυσόστομος, μόνον ο συνδυασμός της παρθενίας με την ελεημοσύνη είναι σωστικός, διότι η ελεημοσύνη είναι απείρως ανώτερη της παρθενίας, και ας μην είναι η δεύτερη καθόλου εύκολο να αποκτηθή. Ο ίδιος, εξ άλλου, Θεός που είπε «αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου» είπε και «αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν» (Ματθ. κβ' 37-39). Άλλωστε, στο Ευαγγέλιο της Κρίσεως, το ίδιο αυτό στοιχείο, το έλεος, αποτελεί καθοριστικό κριτήριο για την σωτηρία μας: «εφ' όσον εποιήσατε (το έλεος) ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε» (Ματθ. κε'46).

Επομένως, ο Κύριος δεν «τιμωρεί» τις πέντε παρθένες, διότι δεν είχαν έλαιο, αλλά για την αμέλειά των, διότι δεν φρόντισαν να αποκτήσουν εγκαίρως, ενώ ήξεραν, ως παρθένες ασκήτριες που ήταν, ότι χρειαζόταν να είναι έτοιμες «την ώραν του τέλους» να υποδεχθούν τον Νυμφίο των. Για τον ίδιο λόγο οι άλλες πέντε φρόνιμες παρθένες δεν δανείζουν από το έλαιό των αυτήν την ύστατη στιγμή, διότι δεν είναι «καιρός εμπορίας αλλ' επάθλων», καιρός επομένως επιβραβεύσεως για τις αρετές και όχι καιρός αγοράς ελαίου, δηλαδή αποκτήσεως αρετών!

Έτσι και η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι «καιρός ευπρόσδεκτος», η κατάλληλη περίοδος να εργαστούμε για την σωτηρία μας. Τώρα, μάλιστα, που βρισκόμαστε στην τελική ευθεία ας δράξωμε πάλι την ευκαιρία να αξιοποιήσωμε οποιοδήποτε χάρισμα μας εμπιστεύτηκε ο Κύριος.

Ας μην κρατήσωμε κρυφό, μόνον για τον εαυτό μας, ούτε να θάψωμε το τάλαντο της χάριτος που μας δάνεισε ο Κύριος, αλλά «ας το δανείσωμε με την σειρά μας στους φτωχούς», ώστε να αποκτήσωμε «φίλον τον Κύριον», διότι «ο ελεών πτωχόν δανείζει Θεώ». Εξ άλλου, ο αγαθός Θεός αποδίδει πάντοτε με τόκο και «πολλαπλασίως» ο τι προσφέρεται με προθυμία και ιλαρότητα.

Εάν θέλωμε, επομένως, να συμμετάσχωμε στην χαρά του Κυρίου μας και να γίνωμε συνδαιτυμόνες στο ουράνιο τραπέζι της Βασιλείας Του, δεν έχομε παρά να ακολουθήσωμε το παράδειγμα των φρονίμων παρθένων, που εργάστηκαν όχι μόνον για την απόκτηση των προσωπικών αλλά και των κοινωνικών αρετών και μάλιστα «δι' έργων αγαθών». Έτσι, την κατάλληλη στιγμή, έδειξαν το σωστό και έγκυρο πιστοποιητικό, αυτό της ελεημοσύνης και της φιλαδελφίας, που τους άνοιξε διάπλατα τις πύλες του αιωνίου Νυμφώνος, του Οποίου είθε και εμείς να αξιωθούμε «διά το μέγα Του έλεος»!

PERMANENTLY_REMOVED